

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

D. Ioannis Ivsti Lanspergii Carthvsiani, Natione Bavari, Opvscvla Spiritvalia

ab ipso Autore partim Latinè, partim Germanicè euulgata

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1630

Vt tyro Christi debeat sese dare ad libertatem spiritus, timoribus & scrupulis conscientiae nimijs resistere, & Deo confidere. Epist. XXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45857](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45857)

Natura ex-
hausta qui
reficienda.

Remedijs in-
firmis vt
subuenien-
dum.

Stabile est exire ad Rhenum, aut vineas inuisere. Hodie procurator monasterii exiit ad Rhenum, & inde ad vineam Nonne iuit ad ea quæ recreant. Ita. Nunquid quæsit recreationem? Haudquaquam. Quid ergo, vt habeat quod fratribus edendum ministrat, & vt videat ne vinea inculta relicta sit. Ergo non quæsit delectationem, sed monasterij commodum & fratrum necessitatem leuandam, licet vsus fuerit delectatione aut gressu delectabili: non tamen propter delectationem. Ita tu fili, fatigato corpori tuo, exhausto & magis exhauriendo subuenias, & vt laboribus, vt oneribus à Deo impositis, adhuc tibi imponendis sufficias & proficias, conforta corpus tuum. Quicquid ad hoc iam suffragatur, licet delectabile sit, non tamen propterea solum, quia delectabile, sed quia ad perseverantiam necessarium & utile est, sumas. Non diceris consolationem quæsiisse, sed ad perseverantiam & subiectionem Deo te apertum reddidisse. Pati fit tibi in desiderio: noli procurare patientiam. Deus bene inueniet te: imò maior necessitas tibi incumbit de conseruatione corporis & sanitatis tuæ, quàm alienæ. Si ergo teneris proximū iuuare, ne destruat in eo opus Dei, sed perseueret ipse in ministerio Dei, quanto magis tibi es obligatus? Nescis an placeat Deo vt sis infirmus. Sis ei resignatus, vt si vellet ipse, semper teneat te infirmum. Interea sanitatis remedia accipias, ne tentare Deum velis, vt miro ac singulari modo te curet, sed (vt dixi) vt vere humano modo remedio, & dic Deo: Domine si me vis infirmum habere, ego nolo sanus esse: nec hæc faciens, reniti cupio tuæ dispositioni. Non operentur omnia hæc remedia (quæ solum propterea accipio, ne te offendam præsumptuosus) aliud, quam tibi placet. Hæc pauca pro tui consolatione scripsi tibi, vt te ad Domino confortarem. Bene vale.

Vt tyro Christi in monastica religione debeat sese dare ad libertatem spiritus, timoribusq; ac scrupulis conscientia nimis, tanquam diabolici figmentis resistere, Deo suo confidere.

Epistola XXXIX.

IOANNES IVSTVS LANSPERGIVS, CARTHVS
Filio suo charissimo N. felicitatem & gaudium, in Spiritu sancto.

Iesum Christum adhuc in tentatione constitutum tecum charissime frater intelligo. Et cum cæteri cum puero Iesu gaudia sua ludunt, in mœrore interim tu tabescis. Rogo igitur semel respicias, reiectis post tergum omnibus scrupulis ad iudicium tui magistri ac Prioris, & dimisis confessionum iterationibus, in miseratione Domini respices: quia non potes sufficere vnquam ad tui iustificationem, tamen si millies confitearis generatim. Ad maiorem pacem cordis peruenies, & pleniorum peccatorum remissionem, si ad Deum conuersus, mentalia, & amorosa orationum & meditationum exercitia assumes. Tentatio est diaboli cum scrupulis tuis, qui te turbat, impedire & ad desperationem te inducere nititur. Fac itaque iuxta consilia superiorum tuorum, & discite contemnere scrupulos inordinatos. Saepè diabolus per huiusmodi impedit multos & perturbat, vt quos non potest ad manifesta peccata pertrahere propter timorem Dei, quo eos præditos videt. *scilicet*

tem erroribus ac timoribus superuacuis perturbat vt reddat inquietos. Multi pro dolor id genus diabolicis fraudibus implicantur, & quamuis bene habeant, ac recte cum ipsis agatur, tamen nunquam pectoris pace gaudent, eo quod nimium auscultant de demonum susurrijs, quibus eos perturbare moluntur. Sed hac in parte felices admodum sunt, qui proprijs non audent fidere viribus, nec suis se consilijs committere volunt, atque ea re confugiunt ad superiores suos, eisq; aperiunt tentationes suas, & eorum consilijs simpliciter acquiescunt. Quod & tu facias fili mi, & breui ad pectoris tranquillitatem pertinges. Noli obsecro nimium tibi ipsi credere, sed potius ex aliorum consilijs pendes, id enim humilitati magis consentaneum est. *Humilibus autem Deus dat gratiam, & qui se humiliare norunt vix possunt vnquam in periculum incidere.* Obsecro te, assuescas libertati spiritus, neque semper seruias cum filijs Israel in Aegypto in durissimo opere luti & lateris. Timeant qui timere nolunt, qui semper volutantur in sordibus vitijs suorum. Tu vero fili mi iam age spe meliori concepta confidas Deo tuo, qui te vocauit & extraxit ex hoc seculo nequam, vt post momentaneos huius miseræ vicæ labores cum ipso semper felix viuas in regno cœlesti. Vale fili in Christo charissime.

Jacob 4.

1. Pet. 5.

Exod. 1.

Scopus monastica vita quis fore debeat: quid de monasterijs, eorum regulis, vestitu, & ceremonijs sentiendum sit.

Epistola XL.

IOANNES IVSTVS LANSBERGIUS, CARTHVS. filijs charissimis Christi tyronibus monastici spiritus diuinæq; charitatis incrementum.

Aspirantibus vobis charissimi ad vitam monasticam pauca quædam de eadem scribere volui contra hæreticorum calumnias, qui putant superuacaneam, imò & impiam eam esse: qui vt amentes contemnendi sunt. Nimirum Dominus noster Iesus Christus saluator & legifer noster, interroganti se quandoque quod magna esset mandatum in lege, respondit: *Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota anima tua, & ex tota mente tua, & ex omni virtute tua.* Hæc est summa perfectio & scopus legis Euangelicæ. Pro huius præcepti obseruatiâ scripta sunt, quæcunque scripta sunt. In huius præcepti obseruantia pendet lex & prophetæ. Propter huius præcepti obseruantiam statuta Ecclesiæ, statuta & regulæ monachorum, & breuiter quæcunque ordinationes in Ecclesia fuerint, propterea ordinata sunt, vt huius præcepti perfectionem assequamur. In hoc præcepto sumus omnes & plebei, & sacerdotes & monachi & communitates Christiani. Qui huius præcepti perfectionem fuerit assecutus, non opus est illi vt monasterium intret. Siquidem nihil refert domi aut foris, ruri an in vrbe, in nemore vel monasterio vitam agat, & perinde est illi nigris an albis induatur, quisquis Deum hoc modo perfecte dilexerit.

Matt. 22.

Regulæ igitur monasteriorum non contra Euangelium, sed ex Euangelio institutæ sunt: nec sunt sectæ diuidentes à Christo, sed sunt monita & præceptiones vrgentes ad Christum, & ad obseruantiam huius præcepti.

Regulæ monasteriorum vnde sumptæ.

